

Wies, Karaluch

Który przebiegasz niebo
Dudniąc bosymi stopami
I wieczność zapalasz na końcach wszechświata
Boże - ja najmniejsze ze stworzeń
Chcę połaskotać cię w białą podeszwę
Chcę usłyszeć twój śmiech przenajświętszy
Co sypie gwiazdami cięższymi od grzechu
Jak w ogniu chcę stanąć w tym śmiechu
I chcę być przez to piękniejszy
Który w chaosie gmerasz
Paluchem rzucając galaktyk pomysły
Koszulą osłaniasz tajemnic okruchy
Stały jak głaz i jak potok bystry
Boże - ja najmniejsze ze stworzeń, zwykły karaluch
Ja chcę cię złapać za paluch.